

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Václavem Kočkou-Amortem ve věci

žalobce: X., narozený dne X.
bytem X.
zastoupený advokátem JUDr. Jaroslavem Dospělem
sídlem Moskevská 373/37, 101 00 Praha 10

proti
žalovanému: Ministerstvo vnitra, Odbor azylové a migrační politiky
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 5. 2024, č. j.: OAM-504/ZA-ZA11-HA06-2024

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 5. 2024, č. j.: OAM-504/ZA-ZA11-HA06-2024, jímž byla jeho žádost o udělení mezinárodní ochrany zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. a) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“).

II. Obsah žaloby

2. Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného, kterým byla zamítnuta jeho žádost o udělení mezinárodní ochrany, s odůvodněním, že důvody žádosti jsou pouze ekonomické povahy. Podle žalobce se však žalovaný dostatečně nezabýval jeho individuální situací, zejména s ohledem na skutečnost, že se na území České republiky zdržuje od X., kdy do země vstoupil přes X. po trase zahrnující X. Žalobce je držitelem pasu Vietnamské socialistické republiky, v České republice nemůže pracovat, s financemi a ubytováním mu pomáhá kamarád. Dále žalovaný uvedl, že žalobce má ve Vietnamu X., přičemž se opírá o obecné informace o politické a bezpečnostní situaci ve Vietnamu. K tomu žalobce uvádí, že se jedná o obecnou zprávu, která se však nevztahuje na konkrétní osobu, na konkrétní místo ani na jeho osobu.
3. Na základě výše uvedeného žalobce navrhl napadené rozhodnutí zrušit a vrátit věc žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

4. Žalovaný se k žalobě vyjádřil, když po rekapitulaci dosavadního průběhu řízení a žalobních námitek vyslovil s žalobou nesouhlas. Shromáždil relevantní a aktuální informace o situaci v zemi původu, vycházel z dostatečně zjištěného stavu věci, přijaté řešení odpovídá konkrétním okolnostem případu a je patřičně odůvodněno. Žalobce neprezentoval skutečnosti svědčící o tom, že by mu v zemi původu hrozilo nebezpečí pronásledování nebo vážné újmy, tuto argumentaci nepředložil ani v žalobě a žádost o mezinárodní ochranu opírá pouze o ekonomické důvody, přičemž neuvádí žádné skutečnosti, které by svědčily o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu nebo že mu hrozí vážná újma dle § 14a zákona o azylu. Žalobu navrhl žalovaný zamítnout.

IV. Obsah správního spisu

5. Ze správního spisu bylo zjištěno, že žalobce v poskytnutí údajů k žádosti dne 15. 4. 2024 uvedl, že je státním příslušníkem Vietnamské socialistické republiky, národnosti kinh, bez náboženského vyznání a není členem politické strany ani skupiny. X. Z Vietnamu vycestoval v roce X. za účelem zaměstnání, odkud následně nelegálně odcestoval X., odkud přicestoval do České republiky X. Při X. uvedl, že z Vietnamu odcestoval X., v X. nikdy nebyl. V X. pobýval pouze X., kde oficiálně pracoval, ihned poté pokračoval do X. V X. pobýval jeden až dva dny, v X. pouze jeden den. Na území České republiky vstoupil X. a od té doby se zde zdržuje. V žádném jiném státě mu nebyla udělena víza ani povolení k pobytu. V minulosti nepodával žádost o udělení mezinárodní ochrany v ČR ani jiných státech. Je zcela zdrav. O mezinárodní ochranu požádal z ekonomických důvodů, neboť zde chce pracovat, jiné důvody nemá.
6. Během pohovoru vedeného dne 15. 4. 2024 žalobce uvedl, že žádá o mezinárodní ochranu z ekonomických důvodů; v zemi původu žije X., občas X. něco posílá, X. V zemi původu byl zaměstnán X., kde vykonával těžkou práci, avšak chtěl změnit své zaměstnání a nalézt jiný způsob obživy. V X. ani v X. práci nenalezl a měl informace, že v České republice existuje početná vietnamská komunita, proto přicestoval do České republiky. Doklady k legálnímu pobytu na území České republiky či jiné země Evropské unie si však neopatřil, protože nevěděl, jak má svůj pobyt legalizovat. Ohledně způsobu opatrování peněz na živobytí žalobce uvedl, že příležitostně pracoval, nemá však oficiální doklady k pobytu a

nemůže být zaměstnán. Je si vědom skutečnosti, že jako žadatel o mezinárodní ochranu nemůže nyní v České republice po dobu 6 měsíců pracovat, nyní mu s financemi a ubytováním pomáhá kamarád. Na dotaz, proč zažádal o mezinárodní ochranu až nyní, když pobývá v České republice již od roku X., žalobce uvedl, že nevěděl, že by měl v České republice žádat o azyl. Chtěl by zde zůstat, pracovat, pokud by se musel vrátit do Vietnamu, bude respektovat rozhodnutí správního orgánu. Ve vlasti měl pouze ekonomické problémy, jiné potíže neměl. Na dotaz, jaké další skutečnosti by měl vzít správní orgán na vědomí v rámci posuzování jeho žádosti, žalobce odpověděl, že chce zůstat v České republice a vydělat zde peníze na pomoc rodině ve vlasti. Jiné důvody, které by jej vedly k odchodu z vlasti či k podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany, žalobce neuvedl.

7. Ve správním spisu je obsažena zpráva o zemi původu, konkrétně Vietnam, Informace OAMP, ze dne 14. června 2023, Bezpečnostní a politická situace v zemi, Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv.
8. Dne 21. 5. 2024 se žalobce mohl seznámit s podklady rozhodnutí. Dle úředního záznamu však žalobce této možnosti nevyužil.
9. Následně vydal žalovaný žalobou napadené rozhodnutí ze dne 30. 5. 2024.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

10. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů ve smyslu ustanovení § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu ke dni vydání tohoto rozsudku, a to vzhledem k účinnosti článku 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. 6. 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
11. Soud ve věci rozhodl bez jednání, protože s tímto postupem vyslovili souhlas účastníci ve smyslu ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.
12. Podle ust. § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu *žádost o udělení mezinárodní ochrany se zamítne jako zjevně nedůvodná, jestliže žadatel o udělení mezinárodní ochrany neuvádí skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu brozí vážná újma podle § 14a, a zároveň uvádí pouze ekonomické důvody.*
13. Podle ust. § 16 odst. 4 věty první zákona o azylu *jsou-li důvody pro zamítnutí žádosti o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodné, neposuzuje se, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu podle § 13 a 14 nebo doplňkové ochrany podle § 14b.*
14. Soud předně uvádí, že žalovaný řádně zjistil skutkový stav věci, za tímto účelem provedl se žalobcem pohovor, při kterém mu umožnil sdělit všechny skutečnosti týkající se okolností jeho odchodu z vlasti, jeho života v zemi původu i v České republice a důvodů podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Rovněž shromáždil informace o situaci ve Vietnamu. Na základě zjištěných skutečností dospěl k závěru, že důvodem, proč žalobce podal žádost o udělení mezinárodní ochrany, byla snaha o legalizaci pobytu na území České republiky z čistě ekonomických důvodů. Na s. 3 napadeného rozhodnutí pak konstatoval: „Z výpovědi výše jmenovaného zcela jasně vyplynulo, že důvodem jeho odchodu z vlasti byly pouze a jen ekonomické důvody. Samotný žadatel uvedl, že z vlasti vycestoval za lepší práci

nejprve do X., poté do X. Tam se mu nepodařilo zajistit si zaměstnání, proto pokračoval do ČR. Zde hodlá zůstat, pracovat a vydělanými prostředky finančně podporovat svou rodinu ve vlasti. Jiné důvody odchodu z vlasti a následného podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany v ČR žadatel nesdělil a současně neuvedl ani žádné skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být ve vlasti vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12, nebo že mu tam brozí vážná újma podle § 14a zákona o azylu.“

15. Napadené rozhodnutí je podle soudu odůvodněné dostatečně, srozumitelně a přezkoumatelným způsobem. Skutkový stav byl zjištěn v uspokojivé míře, a to na základě shromážděných podkladů, které byly vyhodnoceny ve vztahu k žalobcově individuální situaci. Je z něj jednoznačně zřejmé, jaký závěr žalovaný učinil a na základě jakých skutečností. Soud je přesvědčen, že napadené rozhodnutí splňuje požadavky na něj kladené.
16. S posouzením věci tak, jak jej učinil žalovaný, se Městský soud v Praze ztotožňuje. Žalobce v průběhu správního řízení nevyjádřil žádné obavy plynoucí ze situace ve vlasti, nesdělil žádné skutečnosti, které by svědčily o tom, že by mohl být ve vlasti vystaven pronásledování nebo že mu hrozí vážná újma. Takové skutečnosti neuvedl ani v žalobě. Důvody, proč žalobce opustil vlast, byly pouze ekonomické, o udělení mezinárodní ochrany požádal, neboť si nebyl vědom jiného způsobu legalizování svého pobytu na území České republiky. K důvodům podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany se žalobce vyjádřil: „Žádám z ekonomických důvodů, chtěl bych tu pracovat. Jiné důvody nemám.“ Při pohovoru dne 15. 4. 2024 konstatoval: „Chtěl bych v ČR zůstat, vydělat tu peníze a pomoci rodině doma.“ Z výše uvedeného vyplývá, že žalobce podal žádost o udělení mezinárodní ochrany za účelem legalizace svého pobytu v České republice jen kvůli pracovnímu uplatnění. Uvedl tak pouze ekonomické důvody žádosti.
17. V této souvislosti lze odkázat na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 3. 2020 č. j.: 4 Azs 415/2019-24: „V případě námitky týkající se nesprávné aplikace § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu, lze odkázat na rozsudek NSS ze dne 9. 12. 2003, č.j. 7 Azs 32/2003–60. V tomto rozsudku kasační soud aproboval zamítnutí žádosti § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu v případě žadatele, který „opakovaně uvedl, že měl ekonomické problémy, proto chtěl do ČR, aby si zde našel práci. Dále výslovně zdůraznil, že udělení pokuty za nenastoupení vojenské služby nepovažuje na rozdíl od špatné ekonomické situace v zemi původu a nemožnosti získat zaměstnání za důvod žádosti o azyl. Ze shora uvedeného je patrné, že hlavním a prakticky jediným relevantním důvodem, pro který stěžovatel žádal azyl, jsou ekonomické důvody. Tento nikdy neuvedl, že by v zemi svého původu byl pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo měl odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů, jak stanoví zákon o azylu v ust. § 12, pokud jde o důvody udělení azylu. Stěžovatelův odkaz na zavádějící a účelově kladené otázky v průběhu pohovoru před správním orgánem proto soud shledává jako nedůvodné a účelové.“ Tyto závěry lze vztáhnout na nyní posuzovaný případ. Žalobce totiž v řízení před žalovaným uvedl toliko, že podal žádost o mezinárodní ochranu pouze z ekonomických důvodů.
18. K povaze mezinárodní ochrany zdejší soud také připomíná rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 10. 2019, č.j. 3 Azs 144/2018-24, ve kterém se uvádí: „Je proto zřejmé, že žádost o azyl nechtěl stěžovatel využít jako prostředek k ukrytí před pronásledováním, ale chápal jej pouze jako způsob legalizace svého pobytu, aniž by mu v zemi původu brozilo skutečně nebezpečí vážné újmy. Nejvyšší správní soud již v rozsudku ze dne 26. 9. 2006 č.j. 4 Azs 442/2005-43, vyslovil, že „institut azylu slouží lidem, kteří jsou v zemi původu pronásledováni

ze zákonem stanovených důvodů (§12 zákona o azylu) a obecně není prostředkem pro řešení jakýchkoliv problémů (ekonomických, osobních, rodinných) v zemi původu.“ Je třeba poznamenat, že k standardní legalizaci pobytu na území České republiky slouží primárně instituty dané zákonem č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, nikoli ty upravené zákonem o azylu.

19. Neuváděl-li žalobce jiné důvody své žádosti než výlučně ekonomické, není vadou, pokud si žalovaný o poměrech ve Vietnamu obstaral jen jedinou, poměrně obecnou zprávu k ověření, zda v zemi žalobcova původu nejsou zcela zásadní nedostatky, např. katastrofální situace, jež by se týkala všech obyvatel.
20. Městský soud v Praze uzavírá, že žalobce v průběhu správního řízení uváděl pouze ekonomické důvody podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany, nesdělil žádnou skutečnost svědčící o tom, že by v jeho případě mohly být naplněny důvody pro udělení některé z forem mezinárodní ochrany. Žalovaný tak postupoval správně, když žádost žalobce zamítl jako zjevně nedůvodnou podle ust. § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu.
21. Ze shora uvedených důvodů soud neshledal námitky žalobce důvodnými, a proto žalobu zamítl podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.
22. Soud nerozhodoval o návrhu na přiznání odkladného účinku, neboť jej má podaná žaloba již ze zákona (§ 32 odst. 2 zákona o azylu).
23. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 14. ledna 2025

JUDr. Václav Kočka-Amort, v. r.
samosoudce